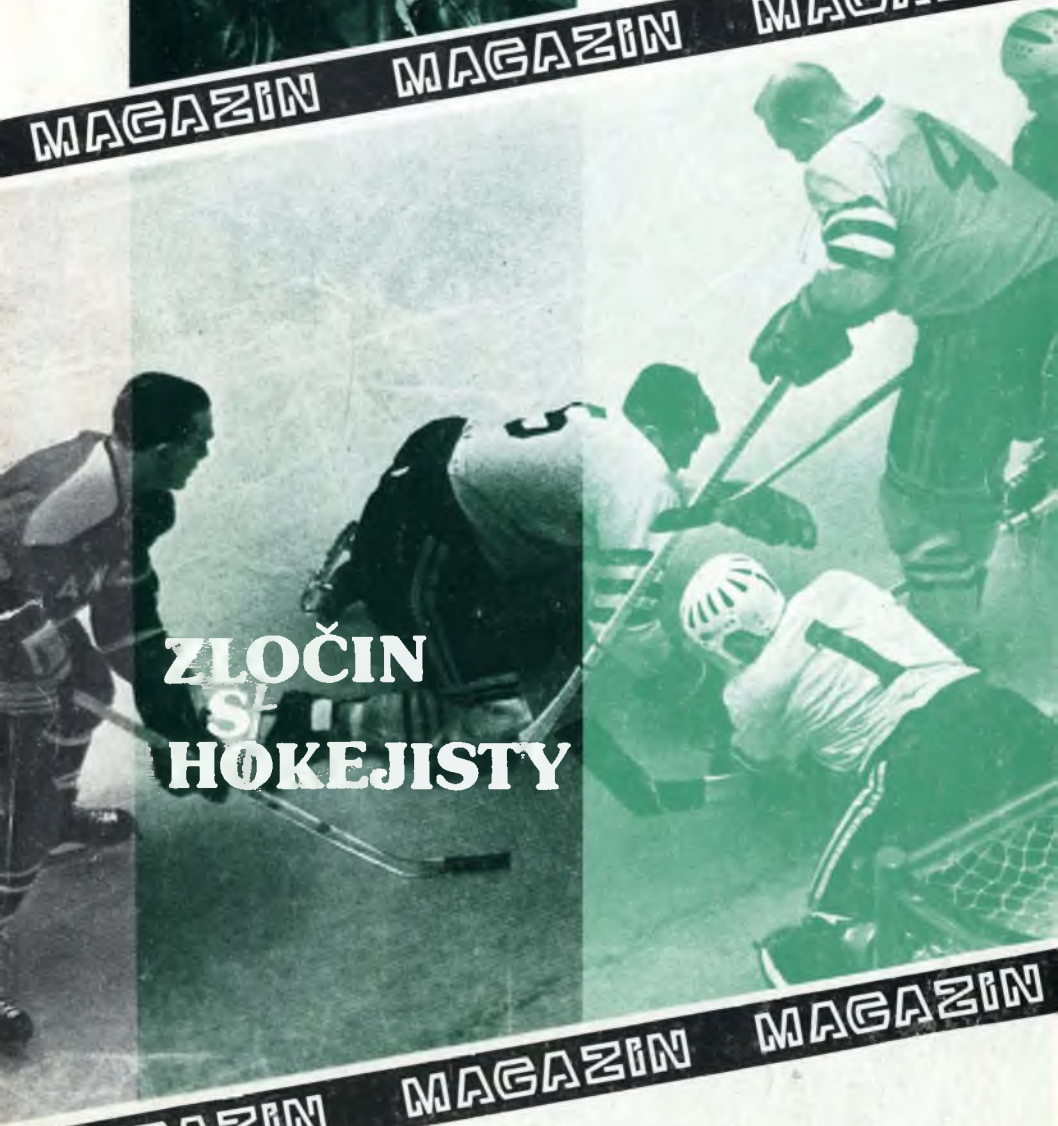




MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN



**ZLOČIN  
HOKEJISTY**

MAGAZIN MAGAZIN MAGAZIN



## Chcete, ...

ABY SVĚT UVĚŘIL, ŽE KOMUNISTÉ JSOU ... ?

aby vaši přátelé, sousedé a kolegové pochopili,  
PROČ JEDEN A PŮL MILIONU ČECHŮ A SLOVÁKŮ MUSÍ ŽÍT  
V EXILU ?

Připravuje se celovečerní film

# ZLOČIN S HOKEJISTY

„Film o zločinu komunistů na československých hokejstech by se měl stát prestižní otázkou celého exilu. A měl by být vytvořen s nadšením a obětavostí našich otců a dědů při znovupostavení vyhořelého Národního divadla.“

Marie Provazníková

Připravuje se celovečerní hraný film o zločinu na československých hokejstech v padesátých letech. Svět ví – právě hlavně díky filmu «Doznání» s Yves Montandem v hlavní roli – o politických procesech proti Slánskému a spol. Ale neví, že ještě před tímto monstreprocesem byla zavražděna dr. Milada Horáková, generál Pika a tisíce jiných!

Případ československých hokejistů, tento absurdní a přitom zruďný zločin, je nejsrozumitelnější a nejmarkantnější obžalobou a argumentem. Budeme rádi, když se na zrodu filmu budete podílet i vy od samého začátku.

Souhlasíte-li zásadně s myšlenkou, aby film «ZLOČIN S HOKEJISTY» byl natočen, a chcete-li, aby film «ZLOČIN S HOKEJISTY» byl záležitostí československé emigrace a chcete-li «do toho mluvit» už od námětu, můžete přispět čímkoli: nápadem nebo jen jedním dolarem, jedním frankem, jednou markou... Přispějete-li větším obnosem než 250 dolarů, nebudeme to považovat za dar, ale za půjčku či za akciový podíl. Na zaslanoú částku dostanete kvitanci. V tom případě připište na šek či peněžní poukázku poznámku «akciový podíl» nebo «půjčka».

Své příspěvky můžete zaslat kterékoliv odbočce Československé národní rady americké, redakcím «Londýnských listů», «Hlasu Čechů a Slováků» v Austrálii, prostřednictvím kterékoli jednoty SOKOL v zahraničí, na adresu RHEIN-FILMu a nebo redakci MAGAZÍNU (CH-8025 ZÜRICH, Postfach 650). Všude s poznámkou «HOKEJ».

Těšíme se na Vaši spolupráci!

Ludwigshafen—Curych—New York  
V dubnu 1981

MAGAZIN

&



rhein film

Dramaturgie

CH-8045 ZÜRICH, Postfach A 157



# ZLOČIN S HOKEJISTY



Je nám známo, že tragédie československých hokejistů se odehrála v roce 1950. Je nám známo, že v roce 1949 se ve Stockholmu českoslovenští hokejisté stali mistry světa. A je nám také známo, že v Davosu na Spenglerově poháru o vánocích roku 1948 došlo k onomu legendárnímu hlasování, zda zůstat v exilu nebo se vrátit.

Je nám známa spousta jiných věcí. Hrdina filmu ZLOČIN S HOKEJISTY nikdy neexistoval jako Jan, ale existovalo nejmíň deset Janů v československé reprezentaci. Stejně jako trenér Buck není Matěj Buckna. A otec Zika je vymyšlená postava. Naproti tomu všechny postavy filmu ZLOČIN S HOKEJISTY si v sobě nesou osudy skutečných hrdinů tehdejších tragických událostí.

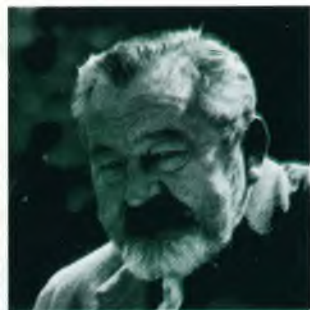
Konsultovali jsme ZLOČIN S HOKEJISTY skoro se všemi zúčastněnými, především s oběťmi tehdejšího masakru. A to i s těmi, kteří dosud žijí ve velké kleci.

ZLOČIN S HOKEJISTY je hraný film. Je to filmový příběh, který musí být srozumitelný i Kanadánovi, jenž při vyslovení jména Československo ví jen to, že se tam hraje výtečný hokej a že je to někde v Evropě. Chce ukázat naši starou vlast i Američanům, kteří si myslí, že marxismus zavedli bratři Marxové. Ve filmové komedii.

Chcete-li se o filmu "ZLOČIN S HOKEJISTY" dozvědět víc, přečtěte si filmový příběh Vladimíra Valenty a Vladimíra Škutiny, který bude i s bohatým obrazovým materiálem a pod stejným názvem, jaký nese film, otištěn ve 3. čísle MAGAZÍNU (červen event. červenec 1981). Příběh má 33 kapitol.



*objednejte -  
nebudou!*



Vladimír Škutina

**TAK UŽ JSEM TADY S TÍM VÁPNEM,****PANE  
WERICHU!**

Knížka vyprávění, rozhovorů, glos a anekdot Jana Wericha o Praze, o lidech, které znal a potkával, a o lidech, kterým se vyhýbal. Hlavně však o Pražském jaru 1968, co tomu předcházelo a co následovalo, o politice a lidech kolem politiky, o všem, co Jana Wericha napadalo v onom kritickém roce 1968 a po něm. Ale především knížka "O HUMORU A LEGRACI". Kniha vznikla v létech 1968 a 1969, ale na výslovné přání Jana Wericha byl rukopis uložen v trezoru až do Werichovy smrti.

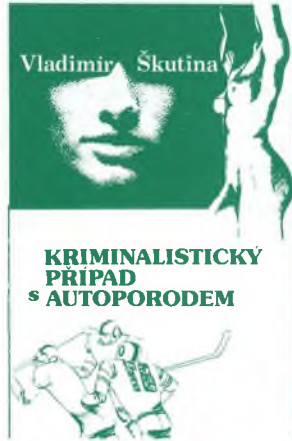
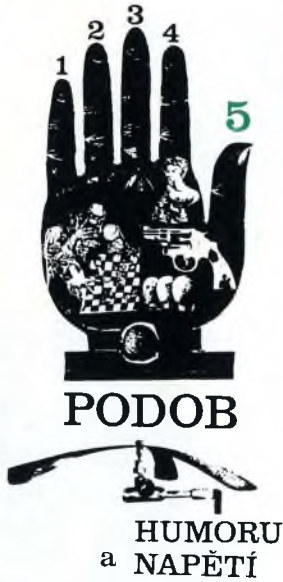
Kniha je doplněna desítkami fotografií Jana Wericha z roku 1968, z natáčení televizních seriálů "Přiložte životopis, pane Werichu!" a "Co tomu říkáte, pane Werichu?" a karikaturami a ilustracemi výtvarníků, žijících v exilu.

Kniha vyjde v dubnu 1981 jako zvláštní vydání edice MAGAZÍNu a bude stát 18,-sfr. + poštovné. Protože bude vydána v omezeném nákladu, bude zaslána

**jen na předběžné objednávky!!!**







MÁTE RÁDI DETEKTIVKY ?  
MÁTE RÁDI LEGRACI ?

5 paperbacků Vladimíra Škutiny

*Zločin s rozumem*

*Máš na hlavě zahrádku, řekli mi rozkošní spolužáci  
(s ilustracemi Jana Brychty)*

*Jezdec a smrt*

*Kriminalistický případ s autoporodem*

*Komi-krimi: Vagon strachu ...a na hrušce sedí diktátor  
(spolu s režisérem Jaroslavem Gillarem – koláže Karel  
Trinkewitz)*



Všech pět knížek vychází s ilustracemi a v jednotné grafické úpravě Dominika Wallenfelse v edici MAGAZÍN (CH-8025 ZÜRICH, Postfach 650) a stojí 38,— sfr.

A.Z. 8048 ZÜRICH  
Postretouren und  
Adressänderungen  
erbeten an:  
8025 ZÜRICH,  
Postfach 650

HUMOR NENÍ PRO LEGRACI



HUMORISTICKÁOVA LABORATOŘ

jediný čtyřbarevný exilový časopis

**ZNÁTE  
ŠKUTINŮV  
MAGAZIN ???**

literárně zábavný dvouměsíčník s náručí humoru, satiry a informací,

FEJETONY A POVÍDKY Jana BENEŠE, Jana DRÁBKA, Oty FILIPA,  
Viléma HEJLA, Jiřího HOCHMANA, Karla HVÍŽDALY,  
Jiřího MORAVY, Oty RAMBOUSKA, Josefa ŠKVORECKÉHO ...  
a autorů z Československa.

KARIKATURY, KRESBY A KOLÁŽE

Pavla KANTORKA, Jana KRISTOFORIHO,

Jana BRYCHTY, Ivana STEIGRA a

Karla TRINKEWITZE

**MAGAZIN**

CH-8025 ZÜRICH, Postfach 650  
Switzerland (Europe)

HISTORKY POD OBRAZ KULTURNÍ INFORMACE GALERIE KRAUSE





# Humor

## HUMOR NENÍ PRO LEGRACI

### CO TOMU ŘÍKÁTE, PANE ŠKUTINO?

„Pořád si jenom děláme legraci z politováníhodných marxistů, brežněvistů a bilakistů, protože mají všechno tak přímočaře nalinýrováno a rozškátulkováno. Neměli bych spíše ocenit jejich snahu, tu složitou budoucnost zjednodušit? Pokud sám neoceňujete tento druh úsilí, musíte našim čtenářům poskytnout alternativu. Lidé mají rádi náboženství, svaté obrázky, povídání o nebičku a pekličku. Co v tomto ohledu lidstvu nabízí filosofie škutinimu?“ -

ptá se Václav Táborský z Toronta.

»Legraci - a pak hlavně srandu, pane Táborský. Aby jí bylo dost. Nebo aspoň tolik, kolik je marxistů, brežněvistů a bilakistů, má-li být taldlecta rovnováha ve zbrojení, jak se po ní



hodně volá. Legraci, hlavně srandu - a taky trochu humoru, pokud ještě na drobet humoru zbývá v nalinýrované budoucnosti krapínek místečka. Zajisté jste postřehl, jak jsem tvor přízpůsobivý a když jste na mne vyrukoval se škatulkováním, hbitě jsem oddělil legraci od srandy a to obě od humoru. Nebudu Vám tu složitě vysvětlovat, proč.

Jenže zaškátulkovat srandu a legraci do té správné definice, to není jako oddělit marxismus od komedií bratrů Marxů. Někdy je legrace sranda a někdy naopak. A někdy je napřed legrace a pak je fůra srandy. (Čtíte 'Magazín', tam o tom neustále píšeme!)

Dám příklad:

V Praze je čtvrť Smíchov, kterážto se tak nenazývá, že by tam bylo víc legrace než v jiných pražských čtvrtích, ale už je to tak zavedené. Já tam bydlel. Vlastně v Radlicích, ale ty katastrálně patří pod Smíchov. A na tom Smíchově byl metař. Komunisti mu říkali počišřovač. Ale byl to metař. Stejně jako pošťovní doručovatel byl listonoš a požárník hasič. A tenhle smíchovský metař na jedno ucho blbě slyšel. Na levé. Když jste mu něco chtěli povědět, otočil hlavu na pravou stranu. Byl pravicevá úchylka. Já s ním děsně rád klábosíval, protože on věděl móře drbů a ještě víc fóřů. A uměl je náramně dobře vyprávět. Byl něco jako vyprávěč. A taky žvanil. Ale fajn.

Človče, pane Táborský, Vy ze mne na stárnoucí kolena uděláte systematického puntičkáře. Už škatulkuji i vyprávěče a žvanily. Vyprávěč, to je třeba pan doktor Škvorecký. Když jsem ještě žil ve velké kleci, nenechal jsem si ujít - pokud jsem zrovna nebyl v kriminále - žádné jeho vyprávění o knížkách, co mival v pátek na Hlasu Ameriky. Pan doktor Škvorecký o těch knížkách dovedl vyprávět tak poutavě, že jsem zatoužil si všechny ty libri prohibiti v klidu přečíst. A tak jsem emigroval. Pak jsem zjistil, že některé ty knížky jsou krásnější, když o nich pan doktor Škvorecký vypráví, než když se čtou. Zkrátka pan doktor Škvorecký je vyprávěč. Ten počišřovač na Smíchově je k tomu ještě žvanil.

Jednou mi povídal, že prý v hospodě U vagonky se zastavil pistolník, body-guard, jeden z osmi, co hlídají soudruha deBilaka, aby nám ho nějaký sběratel neukradl. Vracel se ze šichty, protože na politbýru se celou noc hádali, jestli kapavku lze kvalifikovat jako trestný čin snižování vážnosti představitele republiky. Ráno v šest hodin a deset minut bývá v hospodě U vagonky největší švicuňk. To vtrhnou do výčepu žízňiví dělnákové z Tatrovky. V šest pichnou, hodí se do montérek a rovnou na čepované pivo do hospody přes ulici. Vagonka Tatra na Smíchově má dva trakty a z jednoho